

Ankara, 1963 szept.17.

Kedves Barátom!

Remélem, utolsó levele óta már megtartotta az edirnei előadásokat, s azok jól sikerültek.

Ujra kéressel alkalmatlankodom. Teszem ezt a Tarih Kurumu felkérésére. Az istanbuli Emniyet Müd. még mindig nem küldte el a Káldy Nagy vizumügyére vonatkozó aktát Ankarába. Nagyon kérjük az Ön beavatkozását abból a célból, hogy sürgősen küldjék el az irást, hogy itt azután a Hariciye intézkedhessék. Eddig hatszor voltam a Tarih Kurumunál ebben az ügyben és kétszer amini nisztériumokban.

Most valamit a másik ügyről, ami Önnek nagy keserűséget okozott. Ujra csak azt a meggyőződésemet fejezem ki, hogy én azt, amit Hazai mondott, nem hiszem el, mert annyira még a követségiek sem lehetnek bornirtak, hogy a saját érdekük ellen cselekedjenek. Annak a hazugságnak vagy nem volt célja, csak ^{spontán} ártani akart az Ön pártfogoltjainak, vagyis Káldynak és nekem Magyarországon, vagy pedig -itt az Ön Hazaival való beszélgetésére utalok-, el akarta venni az Ön kedvét attól, hogy magyaroknak segítsen.

Azt, amit én megérkeztemkor elmondtam Önnek, mint abszurd voltánál fogva mulatságosat mondtam el, s akkor nem is tett Önre különösebb hatást. Csak most, amikor Hazait a kérdéssel sarokba szorította és H. önvédelemből a követségre kente a dolgot, - volt Önre e dedikodunak nagy hatása. Remélem, hogy H.-val való beszélgetése kapcsán a nevemet nem említette, mert H. nagyon felhasználhatná otthon ellenem azt, hogy én jóbarátságból elmondtam Önnek, hogy milyen szármásra képesek egyesek. A követ még nem jött vissza. Ha már itt lesz és Ön óhajtja, és ha Ön az én nevemet nem említette H.-nak, én az ügyről beszélhetek a követtel is, azt hiszem hálás lenne. Vagy hagyjuk ezt akkorra, amikor Ön Ankarába jön?

Szíves intézkedését kérve a Káldy-ügyben és válaszát várva a Hazai-ügyben

igaz barátsággal üdvözli

Rásonyi László